

ಗ್ರೀಸ್ ತೊಳೆದು ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿದೆ

ಗಣೇಶ್ ರಾವ್

ಸ್ವಾರ್ ಸುವರ್ಣದ 'ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಮೀಡಿಯಂ' ಸಭಾಪತಿ

◆ ಶಾಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿದಾಗ ನಿಮ್ಮ ಪೋಷಕರು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಮಿಸಿದರು? ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಭಾರತೀಯ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರು. ನನ್ನ ತಾತ, ಅಪ್ಪ, ದೊಡ್ಡಪ್ಪ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಎಲ್ಲರೂ ಸೈನಿಕರು. ಯಾರಿಗೂ ನಾನು ಕಲಾವಿದ ಆಗುವುದು ಇಷ್ಟ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನಟನೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ, ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕದ ಮೇಷ್ಟ್ರು ನನ್ನ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಮಣಿದು ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲಿ ಎಂದು ಮೊದಲು ಹುಡುಗಿಯ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಯಾವ ಸಂಕೋಚವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿದೆ. ಎರಡು ಮೂರು ದಿನ ತಾಲೀಮು ಮಾಡಿದೆ. ಆ ನಾಟಕದ ನಾಯಕನ ಪಾತ್ರಧಾರಿ ಹುಷಾರಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಮೂರು ದಿನ ರಜೆ ಹಾಕಿದ್ದೆ. ನಾನು ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನ ಡೈಲಾಗ್‌ಗಳನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದೆ. ಮೇಷ್ಟ್ರು ನೀನೇ ಮಾಡು ನೋಡೋಣ ಎಂದು. ಸಿಕ್ಕ ಅವಕಾಶ ಬಿಡಬಾರದು ಎಂದು ಶ್ರಮಹಾಕಿ ಮಾಡಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ನನಗೆ ನಾಯಕನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವನಿಗೆ ಹುಡುಗಿ ಪಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟರು.

◆ ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚು ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ? ಮೊದಲು ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಟರ್ ಆಗುವುದು ಎಂದರೆ ಖುಷಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನೂರಾರು ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಪೇದೆಯಿಂದ ಐಬಿವರೆಗೂ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಖುಷಿ ಇದೆ. ಆ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸಿದೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ರಾಜಕಾರಣಿಯ ಪಾತ್ರಗಳು ಬರ್ತಾ ಇವೆ. ಕಲರ್ಸ್ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಕೆಂಡಸಂಪಿಗೆ', ಸ್ವಾರ್ ಸುವರ್ಣದಲ್ಲಿ 'ಕಾವೇರಿ ಕನ್ನಡ ಮೀಡಿಯಂ' ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಂಡಸಂಪಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಿನಿಸ್ಟರ್, ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿದ್ದೇನೆ.

◆ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ದೇಹಭಾಷೆ ಹೇಗೆ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ? ಅಭಿನಯ ಅನ್ನುವುದೇ ಹಲವು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವುದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ನಾಗರಿಕನ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅಧಿಕಾರಯುತ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ವರ್ತಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ವಾರದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಪೊಲೀಸ್ ಸಭೆ ಅಥವಾ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಅತಿಥಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಖಾಕಿ ಡ್ರೆಸ್ ಹಾಕಿದ ತಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಹಾವಭಾವ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪೊಲೀಸ್

ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಒಡನಾಟ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಪೊಲೀಸರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸರ ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನತೆ ಕೂಡ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಆರೋಪಿಯ ಜೊತೆ ಏರು ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವ ಅವರು, ಹಿರಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಜೊತೆ ವಿನಯ ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಜೊತೆ ಕೂಡ. ಅವರ ಭಾಷೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ. ನನಗೂ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಭಾಷೆ ಡಿಪಾಲ್ಟ್ ಆಗಿಯೇ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

◆ ಬಣ್ಣದ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿರಂತರತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಆಯಿತು? ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅಂದರೆ, ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯದ ಮೇಲೆ ಕೊಡುವ ಕಾಳಜಿ ಕಾರಣ. ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅವಲಂಬನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒತ್ತಡ ಇಲ್ಲದ ಬದುಕು ನಿತ್ಯವೂ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸಮಾಜಮುಖಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ. ನಾಡು ನುಡಿ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿಯೂ ಸಕ್ರಿಯನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಶಕ್ತಿ ನನಗೆ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಡುವು ಇಲ್ಲದಂತೆ ತೊಡಗಬೇಕು ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

◆ ಏನಾಗಬೇಕು ಅನ್ನುವ ಆಸೆ ನಿಮಗೆ ಇತ್ತು? ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಐಡಿಯಾ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ನಾಟಕ ಮಾಡೋಣ ಎಂದಷ್ಟೇ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಆಮೇಲೆ ಬಿಎಸ್‌ಸಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಮಾಡಿದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟೆ. ಅಪ್ಪ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಆಟೋಮೊಬೈಲ್‌ಗೆ ಸೇರಿಸಿದರು. ಅದು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಯಾವುದಾದರೂ ಜಾಬ್ ಸೇರಿ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗ್ಯಾರೇಜ್, ಸರ್ವಿಸ್ ಸೆಂಟರ್ ಹಾಗೂ ದ್ವಿಚಕ್ರವಾಹನಗಳ ಬಿಡಿ ಭಾಗಗಳ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಯಶವಂತಪುರದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ನಮ್ಮ ವರ್ಕ್‌ಶಾಪ್ ಗ್ರಾಹಕರೊಬ್ಬರು ನಿರ್ಮಾಪಕರು. ಅವರು ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಸಿನಿಮಾ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಕಿವಿ ಚುರುಕುಗೊಂಡಿತು. ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಅವಕಾಶ ಪಡೆದೆ. ಜೀವನ ಸಾಗಿದರೆ ಸಾಕು ಎನ್ನುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕನಸು ಕಂಡವನು ನಾನು. ಅದು ಹೇಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ.

■ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕೆ.